

Typis Societatis S. Joannis Evang. — Romæ-Tornaci.

Homiliae nonnullae e Brebiario et Octavario Romano collectae.

Pro uno Martyre.

IV. ALIA HOMILIA.
Lectio sancti Evangelii
secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. x.
IN illo tempore : Dixit
Jesus discipulis suis :
Nolite arbitrari, quia pa-
cem venerim mittere in
terram : non veni pacem
mittere, sed gladium. Et
reliqua.

Homilia sancti Hilarii
Episcopi. **Cap. x.**

UÆ ista divisio
est? inter prima
enim legis præcé-
pta accépimus : Honóra
patrem tuum et matrem
tuam; et ipse Dóminus
ait : Pacem meam do
vobis, pacem meam relin-
quo vobis. Quid sibi vult
missus pótius gladius in
terram, et separátus a pa-
tre filius, et filia a matre, et
nurus advérsus socrum, et
hóm̄inis doméstici ejus ini-
mici? Igitur exínde públi-
ca auctóritas impietáti
profferretur. Ubique ódia,
ubique bella, et gladius
Dómini inter patrem et
filium, et inter filiam ma-
trémque desæviens.

R. Coróna áurea.

Lectio viij.

Gladius telórum óm-
nium telum acutissi-
mum est, in quo sit jus
potestátis, et iudicii sevé-
ritas, et animadvérso pec-
catórum. Et hujus quidem
teli nómine novi Evangé-
lii prædicatióem appel-
látam frequens in Pro-
phétis auctóritas est. Dei
igitur verbum nuncupá-
tum meminérimus in glá-
dio : qui gladius missus in
terram est, idest, prædi-
cátio ejus hóm̄inum cór-
dibus infúsa. Fitque gravis
in domo una dissénsio, et
doméstica novo hóm̄ini
erunt inimica : quia ille
per verbum Dei divisus ab
illis, manére et intérior et
extérior, idest, et corpus
et ánima, in spíritus novi-
táte gaudébit.

R. Hic est vere Martyr.

Lectio ix.

Pergit deinde eódem
præceptórum et intel-
ligentiæ decúrsu. Nam,
posteaquam relinquenda
óm̄nia, quæ in sæculo ca-
ríssima sunt, imperáverat,
adjécit : Qui non accipit
crucem suam, et séquitur
me, non est me dignus :

quia qui Christi sunt, crucifixerunt corpus cum vitiiis et concupiscentia. Et indignus est Christo, qui non crucem suam, in qua compatiatur, commoremur, consepelimur, conresurgimus, accipiens, Dominum sit secutus, in hoc sacramento fidei spiritus novitate victurus.

Te Deum.

V. ALIA HOMILIA.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. x.

IN illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis : Nolite arbitrari, quia pacem venerim mittere in terram : non veni pacem mittere, sed gladium. Et reliqua.

Homilia sancti Hieronymi Presbyteri.

Lib. i. in Matth. cap. x.

Supra dixerat, Quod dico vobis in tenebris, dicite in lumine : et quod in aure auditis, predicatè super tecta. Nunc infert, quid post predicatorem sequatur. Ad fidem Christi totus orbis contra se divisus est : unaquæque domus et infidèles et credentes habuit, et propterea bellum misum est bonum, ut rumpeatur pax mala. Tale quid et in Genesi adversus rebelles homines, qui moti

fuerant de Oriente, et turrem extrudere festinabant, per quam cœli alta penetrarent, fecisse scribitur Deus, ut divideret linguas eorum.

✠. Corona aurea.

Lectio viij.

Veni enim separare hominem adversus patrem suum. Hic locus prope iisdem verbis in Michæa Propheta scribitur. Et notandum, ubicumque de veteri Testamento testimonium ponitur, utrum sensus tantum an sermo consentiat. Qui amat patrem aut matrem plus quam me, non est me dignus. Qui ante promiserat, Non veni pacem mittere, sed gladium, et dividere homines adversus patrem et matrem, nurum et socrum; ne quis pietatem religioni anteferet, subjicit dicens : Qui amat patrem aut matrem plus quam me. Et in Cantico legimus canticorum : Ordinavit in me caritatem. Hic ordo in omni affectu necessarius est; ama post Deum patrem, ama matrem, ama filios.

✠. Hic est vere Martyr.

Lectio ix.

Ordo pulcherrimus : ad predicatorem mittit, docet pericula non timenda, affectum subjicit reli-

gioni. Aurum supra tulerat, æs de zona excuserat. Dura Evangelistarum conditio. Unde ergo sumptus, unde victus necessaria? Austeritatem mandatorum spe temperat promissorum : Qui recipit, inquit, vos, me recipit : et qui me recipit, recipit eum qui me misit : ut in suscipiendis Apostolis unusquisque credentium Christum se suscepisse arbitretur.

Te Deum laudamus.

Pro pluribus
Martyribus.

IV. ALIA HOMILIA.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. xxiv.

IN illo tempore : Sedente Jesu super montem Oliveti, accesserunt ad eum discipuli secreto, dicentes : Dic nobis, quando hæc erunt? Et reliqua.

Homilia sancti Hilarii Episcopi.

Comm. in Matth. cap. xxv.

Discipuli Dominum interrogant quando hæc fierent, quodve signum et adventus sui et consummationis sæculi noscerent. Et quia tria hæc in unum quæsitæ sunt; distinctis et temporis et intelligentiæ significa-

tionibus separantur. Respondetur igitur primum de civitatis occasu : et confirmantur veritate doctrinæ, ne quis fallax ignorantibus posset obrepere. Venturi enim erant etiam eorum tempore qui se Christum essent nuncupaturi. Ut igitur fides pestifero mendacio detrahi posset, admonitio præcessit.

✠. Propter testamentum.

Lectio viij.

Confirmat igitur eos ad tolerantiam passionum, fugæ, verberationis, interitus, et publici in eos odii propter nomen ejus. Atque his quidem vexationibus multi turbantur, et tantis insurgentibus malis scandalizantur, et usque in mutuum odium excitantur. Et falsi prophetæ erunt (ut Nicolaus unus ex septem Diacónibus fuit) multosque ementita veritate pervertent : et abundante nequitia caritas refrigeret.

✠. Sancti mei.

Lectio ix.

Sed usque in finem perseverantibus salus reservata est : ac tum per omnes orbis partes viris apostolicis dispersis, Evangelii veritas predicabitur. Et cum universis fuerit cognitio sacramenti cœ-

léstis invécta, tum Jerúsalem occásus et finis incúmbet : ut prædicatiónis fidem et infidélium pœna, et metus civitatís érutæ consequátur. Hæc igitur in eam, ut fuerant prædicta, perfécta sunt : et lapidátis, fugátis, peréemptis

Apóstolis, fame, bello, captivitáte consumpta est. Ac tum fuit digna non esse, cum ejectionis prædicatiónibus Christi, indignam Dei prædicatiónem se præbuit.

Te Deum laudámus.

Concordat cum originali. — IMPRIMATUR.
Tornaci, die 2 Januarii 1902.
Vict. DUREZ, Vic. Gen.